

La ficció de la ficció

É prou revelador que sovint, quan es parla de les dificultats de les llibreries, dels premis i de les editorials catalanes per poder sobreviure, s'obvii que, si no acaben de sortir de la crisi, és també perquè la ficció no es ven o perquè es ven ben poc. Ho obviava, per exemple, Josep Massot en un article que va publicar a *La Vanguardia* a començaments de març. I ho obviaven alguns dels editors que en parlaven. Emili Rosales quasi ens enganyava indicant que «l'èxit internacional de la literatura catalana és un fet... S'han traduït més llibres del català en aquests últims vint anys que en segles anteriors». Segurament. Però quin ressò han tingut? I de quin tiratge parlem? I sobretot, quant de temps han durat a les llibreries? Perquè el currículum no ho és tot. Ben mirat, només és currículum. Maria Bohigas afinava més, i advertia que «cal saber que les vendes d'una novel·la en català, si qui l'ha escrita no parla a la ràdio ni es fa veure a la tele, produeixen per a l'autor un benefici que sol rondar els mil euros». I Valentí Puig, que encara que sigui crític i també escriptor, per descomptat que no deu viure ni de les crítiques ni del que publica, assenyalava que «la prioritat és tenir lectors de Catalunya per a la literatura

L'erotisme

Fa quatre anys que l'editorial Neurosi del Ripollès publica en paper i en format digital les obres guanyadores del Concurs de Relats Eròtics. Enguany l'han guanyat ex aequo Pere Pèries i José Manuel Velasco. Hi ha hagut també 16 finalistes. Qui vulgui el llibre ha de dirigir-se a l'editorial (www.neurosi.com). Un altre llibre que tampoc no sembla que arribi a gaires llibreries.

PEP QUIJANES

en català». Les solucions? Les de sempre: prestigiar els premis, ensenyar més literatura als instituts i a les escoles, potenciar la lectura a casa i a través dels mitjans de comunicació. De solucions, doncs, no en tenim. Tot plegat, un seguit de receptes tòpiques que anem repetint entre tots fa anys, sense creure'ns-les gaire i prescindint generalment del fet que avui més del 40 % del que es publica —i sobretot del que es ven— són llibres de text, i que una gran part de la resta són llibres que no tenen res a veure amb la ficció. Perquè avui, a Catalunya, ni en broma la majoria de les novel·les que s'editen arriben als 500 exemplars venuts. Parlin amb els editors, els impressors o els llibreters. Els confirmaran que ben poques de les editorials gironines fan tiratges que van més enllà dels tres o dels quatre-cents exemplars. I de les novel·les, menys. Que per què n'editen encara? Algunes perquè busquen prestigi; d'altres perquè es conformen essent-hi; la majoria perquè només paguen per exemplar venut. I això encara perquè avui pensar que la ficció es ven és pràcticament sempre també una ficció. Independentment del que diguin els crítics sobre una novel·la o del prestigi que pugui tenir un autor. Rumiem-hi, doncs. Avui no són només la poesia o l'assaig els que viuen en hores baixes.